

[ODBIEGLEC *sb m*

V pl odbiegłcy.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Ten, kto kogoś lub coś porzucił, opuścił; zbieg: (arg) Wydaie Pan pogrołki ná oštátek ludu Ierolimfkiego/ ktorzy [...] vćekli do Egiptu/ przeciw woli Bożey/ (-) Biedá wam fynowie odbiegłcy [Vae filii desertores; wyd. 1577: zbiegowie] mowi Pan Leop Is 30/1 (Linde).

Synonimy cf ODBIEŻEŃ.

Cf [ODBIEŻEŃ]

FP